

הקריאה האחרונה של-אלהים אל-בתיך לבדם הנפוצים בכל-הארץ

"נאשמע קול-אדם בין אולי
ניקרא ויאמר: גבריאל, הבן לו את-המראה"
דניאל ח':ט"ז —

דבר הסבר קצר לנבואות דניאל והתגלות

מסרי שלשת המלאכים — התגלות י"ד

שלש אמת-אלהים הן מספר דניאל
1843 אשר נגלו לקדושים אחר גסיון אביב שנת
1844. ואחר גסיון יום כ"ב באוקטובר 1844.

כי באין הפרה בתפקיד השבת,
לא יכלו האדונטיסטים הראשונים להבין את-עקר המסרים האלה
והמצפים לשוב המשיח קשרו את-חונתם אל "זעקת התצות"
הנזכרת במשל עשר הבתולות
(מתתיהו כ"ה:א'—י"ג)
שבו נכרז שוב החרון.

1. נושא המשפט

נגלה בדניאל ח':י"ג—י"ד
נהוא מסר המלאך הראשון בהתגלות י"ד:

"יקראו את-האלהים ותנו לו כבוד
כי באה עת משפטו
והשתחויו לעושה השמים והארץ
וים ומעיינות המים"

כאן נדרשת חזרה אל יום השבת
היום השביעי האמתי בסדר האלהי
שבת היהודים ויום המנוחה השבועי
כמצות האלהים בדברה הרביעית מעשרת הדברות.

2. הוכחת רומא האפיפיורית

**הנקראת "קרו קטנה" **מלה שונה
(דניאל ז':ח'—כ"ד; ח':י"ג—כ"ה)
והמכנה "בכל הגדולה" במסר המלאך השני
(התגלות י"ד:ח):

"נפלה נפלה בכל הגדולה"

זאת בעקב מפי יום הראשון,
יום השמש,
שנחל מקיסר קונסטנטינוס הראשון,
321 אשר קבעו בז' במרס שנת

— ומשמע "נפלה"
גלגלה והבסה
כך מודיע אלהי האמת על נצחוננו
על מחנה השקר הדתי

3. המשפט האחרון

שבו **אש המות השני** מכה במורדים
גראה בדניאל ז' ט'—י'
מבואר בהתגלות כ' י'—ט'
והוא מסר המלאך השלישי
(התגלות י"ד ט'—י')

כאן היום הראשון מונה **כתו התנה**

המלאך הרביעי

גראה רק בהתגלות י"ח
ומשלים את הכרזה האחרונה
של שלשת המסרים הראשונים
1994 באור אלהי מלא משנת
2030 ועד קץ העולם — אביב

סכום הדברים

לצדק את הקדש,
על פי דניאל ח' י"ד 1843 מאביב
על פל הארץ:

- כל אדם ואשה חייבים להטבל בשם ישוע המשיח
- לשמור את יום השבת,
- לכבד את חקי המוסר והמאכל,
- ולא לבזות את הדבר הנבואי
פן יכבה את רוח אלהים

— מי שאינו עומד באלה
גדון למנות השני
(התגלות כ')

"אשרי הקורא והשומעים את דברי הנבואה... כי העת קרובה"
— התגלות א':ג

שמואל ויזקנו